

faa ringe Hensyntagen til det Almindeliges Lær, at de skulde være bange for at lade de Gjæringer, de foretage, staae offentlige for Folkets Dine. Det er kun det, jeg har villet udtale for, at det Argument, man har villet hente fra Kommunernes formeentlige Tilværelighed til Hjemmeligholdelse, ikke skulde staae uimodsaagt.

Monrad: Jeg maa med Hensyn til den sidste Strid bemærke, at det kan gjerne være, at der er mange Steder, hvor man nægter Offentlighed i Communerforholdene; men de Herrer, der kjende saa nøie til Forholdene overalt i Landet, ville vistnok ogsaa kunne nævne os mangfoldige Tilfælde, hvor Dørene have været aabne i alle disse Aar, og hvor der slet Ingen er kommen for at overvære Forhandlingerne (Latter. Hør! Hør!), saa det er vist nok, at saadanne kommunale Forsamlings Offentlighed dog ikke altid have saa stor Interesse for Publicum. Jeg kan heller ikke nægte, at, naar man lægger Myndigheden i selve de valgte Medlemmers Hænder til at afgjøre, om Forhandlingerne skulde være offentlige eller hemmelige, saa skulde det gaae underligt til, om Befolkningen fik grundet Anledning til at klage over, at de valgte Medlemmer ikke aabnede Dørene; thi de kunne jo saa vælge Medlemmer, der ville aabne Dørene, og inden kort Tid ville de saa faae deres Billie igjennem. Stridspunktet er ikke her betydeligt og det gjør mig vndt, at det har givet Anledning til saa megen Hede; thi Udvalgets Fleertal og dets Mindretal staae hinanden overmaade nær. — Udvalgets Fleertal siger, at Forsamlingen skal beslutte, hvorvidt Møderne skulde være offentlige, og Mindretallet siger, at Forsamlingen skal beslutte, hvorvidt de skulde være hemmelige; det er hele Forskjellen (Se spersen: Det er en stor Forskjel!). — Ja, jeg formaaer virkelig ikke

at indsee, at der er nogen overordentlig væsentlig Forskjel. Efter tidligere Uttringer af den ærede Rigsdagsmand fra Færøerne maa man jo ogsaa antage, at der for Diebliffet er en vis Forknythed hos Færingerne, idet de navnlig lade sig meget let forknytte lige overfor Embedsmænd, og jeg troer derfor, at det maatte ogsaa af den Grund kunde være rigtigt i Begyndelsen af deres hele kommunale Udvikling at lade dem udtale sig om deres Anliggender, uden just at tvinge dem til at aabne Dørene. I ethvert Fald ville de selv have at afgjøre, om de ansee det for rigtigt at aabne Dørene eller ikke, og det vil forsaavidt være ligegyldigt, hvad enten man antager det ene eller det andet af de omhandlede Forslag.

Rie: Det kan dog ikke, siden det er bleven anført som et Moment, være ubekjendt, at navnlig alle Kjøbstadcommunalbestyrelser i Landet, hvor Magistraten og Repræsentantskabet træde sammen for at udgjøre den egentlige samlede Communalbestyrelse, i disse Tilfælde aldrig holde deres Møder offentlige, aldrig tillade Nogen at overvære dem; idetmindste er intet saadant Tilfælde mig bekjendt. Jeg veed endogsaa, at der ved saadanne Forhandlinger er nægtet Afkfrift eller nægtet at komme til speciel Kundskab om Forhandlingernes Indhold; og jeg kan hertil føie, at Forhandlingerne om mange meget vigtige kommunale Anliggender, navnlig Fattigvæsenets og Skolevæsenets Anliggender, intetsteds, i Kjøbstæderne idetmindste ikke, blive holdte offentlige eller paa en saadan Maade, at man kan komme til mindste Kundskab om deres Indhold. Jeg troer derfor, at det er med fuldkommen Berettigelse, naar man herpaa sætter et Forslag, der er gjort til, snarest muligt at fremskynde den virkelige Offentlighed af de Forhandlinger, der skulde finde Sted paa Færøerne.